SUPREMO ARCHIATRO BENEDICENTE!

ÆGRUM SINGULTU EX FEBRI MALIGNA

laborantem,

IN ILLUSTRI SALANA,

PRÆSIDE

Viro Nobilissimo, Amplissimo, Excellentissimo atque Experientissimo,

DN. GEORGIO WOLFFGANGO WEDELIO,

Medic. Doct. & Theoretices Prof. Publ. famigeratissimo, Medico Ducali Saxon. gravissimo, & S. R. I. Academ. Natur. Curios. Collegæ primario,

Dn. Patrono ac Præceptore suo observantissimè colendo,

publicè examinandum proponit

RESPONSURUS AUTOR

SIMON ANDREAS BECKERUS, Hallensis Saxo,

In Acroaterio Medicorum ipsis Septembr. Idibus A. O. R. MDCLXXVI.

JENÆ,
TYPIS KREBSIANIS.

Prooemium.

Nullum viſcus in toto microcoſmo confœderatione majori gaudet, quam ipſe architriclinus ventriculus. Diſpenſat hic ſingulis ſua, omnibus compatitur, à ſingulis noxa in eum redundat. Omnibus amicus eſt, à quovis ergò συμπαθείας ſigna mutuatur; omnibus præeſt, unde & primus peccat facilè, & primus aliis peccantibus afficitur.

Hîc quaſi alterum offendere licet cor, caput, renes, uterum, adeò in ſe tam promptè ſuſcipit vitia, ut ipſum ſolum affectum credas; ipſe quidem ſatis propriis conflictatur cum morbis, ſimulat tamen ſuos non raro, qui aliûs ſunt culinæ. Imò totum corpus, ſi ventri benè, benè habet, & ſi totum patitur, ventri malè eſſe oportet.

Videas non raro ſingultientem agi animam, aliâ vice vel levi errore eoſdem audias ſonos, citra ſanitatis diſpendium. Aſt quando cœlum thoracis vehementiùs incutit, & aëra verberat, intimiùs affectus, næ graviter & ſe laborare plangit, & miſero planctu machinæ totius cataſtrophen prænunciat.

Operæ duximus pretium SINGULTIENTEM docere in proſcenium, opem laturi, cum DEI auxilio, medicam, quod fauſtè ut eveniat, precamur.

HISTORIA.

VIr XXXVI. annorum, temperamenti cholerico-ſanguinei, habitûs carnoſi, cùm nuper ventoſo & pluvio aëre iter pedes feciſſet, variis

 item

item diætæ erroribus hactenus peccaſſet, præcipuè verò carnium ſalitarum, infumatarũ, pinguium, braſſicæ, & aliorum δυσπέπτων delectatus uſu, potu item crebriori gaudens, colicis doloribus & cardialgiâ non infrequenter aliàs infeſtatus, nuper, quod inſolitum ipſi non eſt, iræ nimium quantum exæſtuans fervore, cùm ſalmonis eſu & vini potu, juxtim ac fructuum fugacium, fragorum, ceraſorum, ſtomachum oneraſſet, filii, æſtu continuô cum diarrhœa laborantis, non minimùm affectus morbo, indeque febri conflictatus malignâ, die nonô primùm diarrhœâ viſcoſâ & bilioſâ corripitur, hinc ſingultu, frequenti admodum inſultu impetente, concutitur totum quaſi cum diaphragmate corpus, cum debilitate, delirium, vigiliæ & motus maxillæ inferioris tremulus adſunt: nudus vult videri; pulſus tamen cum celeritate æqualis; ſitis non exigua, appetitus ſolidorum proſtratus. Petitur conſilium.

RESOLUTIO.

Ffectus, qui ægrum noſtrum maximè torquet, SINGULTUS eſt: ſi violentiam motus ſpectes, ſat gravis; ob conjunctam verò FEBRIM MALIGNAM, admodum periculoſus ac urgens, ut hinc meritò nos in primariam ſui conſiderationem rapiat: alterô tamen oculô ad febrim ejusque κακοήθειαν meritò directo.

Refer-

Refertur aliàs à Practicis *singultus* inter symptomata actionis naturalis læsæ, in expultrice ventriculi irritatâ. Irritatur primò facultas naturalis, deinde ei succurrit animalis. Est enim *motus ventriculi pravus, vehemens, inanis, sursum versus, ab irritatione facultatis expultricis originem trahens.*

An convulsivus simul sit motus dubium videtur, quòd convulsio tantùm contingat musculis ac nervis motui sacratis, vel iis partibus, ubi motus voluntarius regnat. Cùm verò ventriculus non sit musculus, nec singultus, qui ipsi accidit, convulsivus propriè dici potest motus; sed tantùm, ut verbis *Galeni lib. 3. de caus. symptom. cap. 2.* utamur, est *οἷον σπασμὸς* seu *quasi convulsio* & eidem non adeò dissimilis, sed affinis, præcipuè cùm nervosum genus in nostro ægro apprimè sit affectum.

Affectus hujus præsentiam demonstrant SIGNA ESSENTIALITER INHÆRENTIA, quæ non anxiè heîc quærenda, cùm præter calorem febrilem hactenus in corpore exæstuantem, visu & tactu motus ille depravatus se manifestet, imò auditu ab astantibus percipi queat. Non solùm enim frequenti admodum ægrum impetit insultu, sed & tam vehemens est, ut totum quasi cum diaphragmate corpus concutiatur.

ESSENTIALITER CONSEQUENTIA, singultui partim, partim febri propria, idem confirmant, ut *in actionibus naturalibus* appetitus solidorum prostratus, sitis non exigua: *in vitalibus* debilitas, pulsus celer: *in animalibus* vigiliæ & motus maxillæ inferioris tremulus: *in rationalibus* delirium, impudentia: *in excretis* diarrhœa viscosa & biliosa.

CAUSÆ PRÆGRESSÆ, abusus scilicet sex rerum non naturalium, inprimis in victu; febris item maligna, aliaque affectum hunc provocare solita, de quibus paulò post fusiùs, consentiunt.

Nec SIMILITUDO abludit; taliter enim affecti, à nemine non, etiam ex plebejis, pro singultientibus proclamantur.

SUBJECTUM ADÆQUATUM statuimus *ventriculum*

lum totum. In hoc enim, ut *Excellentissimi Dn. D. Præsidis, Patroni ac Præceptoris mei summè devenerandi* verba mea faciam, in singultu semper adsunt humores, si non mole; tamen virtute: si non copiâ; tamen qualitate, qui acredine sua salinâ peccantes stimulant ac lancinant superius ejus orificium, quod pro PRINCIPALI agnoscimus. Cùm enim nerveum sit, ac proin exquisitò sensu præditum, facillimè stimulum persentiscit & ad expulsionem ejus, quod molestiam ipsi parit, incitatur.

Neque *Plateri* dissensus nobis erit obstaculo, qui *lib. de function. læsion. 2. cap. 5. p. 469.* singultum, in febribus præcipuè malignis, (quali noster quoque affligitur) à vaporibus acribus, diaphragma irritantibus, fieri autumat, & inde subjectum hujus mali septum constituit transversum. Verùm, uti non negamus, diaphragma cum pulmonibus quoque affici in singultu, quod itidem in nostro observare datur: id tamen secundariò saltim ac per accidens fieri censemus, & palmarias partes affecto ventriculo tribuimus. Cùm enim ex Anatomicorum demonstrationibus constet, propinquum non modò esse ventriculo diaphragma; sed & communem tunicam, imò eosdem nervos orificio ventriculi habere insertos, necesse quoque est, ut affecto hoc septum transversum in molesti sensus consortium trahatur. Idem & *Sylvio* aliisque ὁμοψήφοις reponere possumus.

Afficitur autem in nostro patiente *ventriculus* magis per consensum, transmissis ad eundem ex toto corpore, vaporibus acribus, malignis, id quod in singultuosis ejusmodi febribus fieri communiter assolet. Nec tamen idem omni eximendus proprio crimine, cum ob cumulata diætæ vitia, vitiosorum humorum saburram cumulaverit.

Cor etiam cum *totâ massâ sanguineâ* ob febrilem æstum, indeque ipsum quoque nervosum genus suos patitur manes.

CAUSAM IMMEDIATAM cum *Sennerto* aliisque Practicis dicimus *vellicationem* seu *irritationem facultatis expultricis.*

MEDIATAM PROXIMIOREM & quidem RATIONE ESSENTIÆ *Hippocrates sect. VI. aph. 39.* πλήρωσιν καὶ κένωσιν, *repletio-*

pletionem & inanitionem existimat: sed hæ ipsæ, quà tales, nunquam singultum excitabunt, nisi simul irritando agant. Nos receptâ methodo duplicem constituimus, *humorosam* & *vaporosam*.

Peccant in ægro nostro HUMORES biliosi, acres, salsi & viscidi, quos abundare victus prægressus & diarrhœa superveniens demonstrant. Isti, cùm viscedine suâ membranarum plicis intimiùs sese insinuent, firmiùs inhæreant, ac potentiùs lancinent, vehementiam hujus affectus causantur: imò quod majus est, exhalationes malignæ, se cum iis conjungentes, statum periculosiorem causantur.

Uti verò aliàs, quod *Excell. Dn. D. Præsidem* differere audivimus, singultus sæpius causa est *flatus contentus, coagulatus quasi & incarceratus*, id quod curatio per ructum (quem à flatu resoluto idem derivat,) patefacit, ut qui singultui superveniens eum tollit, unde à contrariis utrumque fieri causis facilè colligitur: ita & hoc ipso in casu halitus talismodi malignos subtili acrimoniâ plicis & tunicis stomachi membranosis inhærere & quasi incarceratos intimiùs mordicare certum est, unde orificium ejusdem superius lacessitur, ut ipse inde commotus ad eorundem per superiora cum sonitu expulsionem vehementem compellatur.

Paracelsi ☿um, *Fabri* primæ coctionis vitia, *Helmontii* acorem, *Sylvii* vitiosam effervescentiam, *Tachenii* alcali & acidum, *Cartesii* particulas improportionatas, aliorumque opiniones heic recensere & examinare, injuncta ex temporis penuriâ brevitas nobis interdicit.

RATIONE MODI ESSENDI peccant humores hi ac flatus

1. *quantitate*, quatenus ob promiscuam alimentorum ingurgitationem priùs factam, & largiori potu ad extinguendum æstum congesti, mole suâ premunt ventriculum & distendunt.

2. *qualitate*, dum non solùm acrimoniâ salinâ vellicant continuò, sed & malignitate flammæ vitali insidiantur.

3. *motu* tùm *generationis*, tùm *locali*. Generata nempe fuit prava isthæc materia tàm in ipsis ventriculi stabulis, quàm extra ejusdem pomœria, quatenus scilicet mali fomes totius

massæ

massæ sanguineæ à crasi sua deflectentis, vaporesque hostiles ad ventriculum mittentis, vitiô ad ipsum derivatur.

MEDIATÆ REMOTIORES causæ itidem ad ægri nostri affectum suum addidere symbolum, & quidem

EX NATURALIBUS *Temperamentum cholerico-sanguineum* ad generationem acrium biliosorum humorum maximè proclive.

Nec *ætas* abludit, utpote succorum biliosorum, & morborum inde resultantium, per se feracissima.

EX NON-NATURALIBUS accusandus venit

Aër ventosus & pluvius, cui noster, iter pedes faciens, sese exposuerat. Quantum verò hæc aëris intemperies & inspirando & corpus nostrum ambiendo, noxæ afferre possit, in propatulo est.

Victus errores varii fores tum febri malignæ, tum singultui, reddiderunt patentissimas: dum non modo brassicæ; sed & carnium salitarum, infumatarum, pinguium, aliorumque δυσπέπτων abusu delectatus fuit: nuper quoq; salmonis, fructuum fugacium, fragorum, cerasorum esu stomachum oneravit; ex quibus cruditates, humoresque cumulavit putridos, salsos, biliosos, acres, viscidos; neque hoc correxit potus largior, sed malum potiùs auxit, dum salia acria hinc resoluta & vehiculum adepta stimulos suos eò fortiùs infigere potuerunt.

Motus ex itinere pedestri particularum heterogenearum exagitationem promovit, & dispositionem latentem eò promtiùs in lucem protraxit.

Animi pathemata, adversâ fronte occurrentia, non minimam heic merentur culpam. *Ira* enim, cujus fervore & aliàs & nuper nimium quantum exæstuavit, docente *Galeno lib. de cognosc. affect.* spiritus in corde & arteriis inflammando, sanguinem in venis concitando, ejusque motum accelerando, cerebrum concutiendo, nervos convellendo, humores exagitando, bilis ferociam ciendo, affectum nostrum insigniter promovit. *Mœror* ex adverso vitia ex ira prognata non modò non emendavit; sed & subitâ sanguinis ejusque circuli mutatione, naturæ semper inimicâ, adauxit.

Ex

Ex PRÆTERNATURALIUM classe primaria singultus causa se sistit *febris maligna*, quippe quæ, experientiâ teste, non rarò symptoma hoc comitem sibi adsciscit, dum eum sanguini statum inducit, ut tum regendis tum demulcendis partibus improportionatus evadat, & vapores acres & malignos, nervosum ventriculi orificium infestantes, de se spargat.

Non mirum igitur ex tam fœcundâ causarum morbificarũm segete largam symptomatum prodiisse messem, quæ, ordinem in Historia propositum observaturi, recensebimus.

1. *Diarrhœa viscosa & biliosa adest*, ob humores similes, ex copiosè assumptis facilè putrescentibus in ventriculo & intestinis congestos, & ex massâ sanguineâ secretos, horumque interiorem tunicam ad excernendum solicitantes.

2. *Debilitas* accedit, dum vires ex pravo febris more, singultûs vehementiâ, & præviâ dejectione copiosâ nimium quantum depauperantur, & corpus spiritus defraudatur.

3. *Delirium* subsequitur, dum vapores acres & maligni ad caput rapti spiritus animales turbant, accendunt, adeoque extra sphæram suam vagabundi mentis eccentricitatem inducunt.

4. *Vigiliæ* urgent ob lymphæ paucitatem & acrimoniam, atque hinc svaves ἀναθυμιάσεις, poris cerebri demulcendis necessarias, denegatas.

5. *Motus maxillæ inferioris tremulus* ex irritatione nervosi generis convulsivâ provenit.

6. *Nudus videri vult*, quòd ob mentem laborantem pudor etiam omnis exulet, ipseque ἀπαθὴς sit, & incurius.

7. *Pulsus celeritas* calori febrili, & hinc majori, æquali tamen, sanguinis ebullitioni originem debet.

8. *Sitim non exiguam* produxit tum febrilis æstus, totum infestans corpus ejusque serum depascens, tum sicci, acres, mordaces ac salsi halitus è ventriculo ad œsophagum & fauces elevati, ob membranæ communitatem easdem arefacientes.

9. *Appetitus solidorum prosternitur*, quod & ventriculi calor

juxtà ac fermentum malè habent, & natura, in solâ morbi devictione occupata, provisioni totius minùs invigilat, & ut in aliis acutis pleniorem victum aversatur.

Perlustratâ jam prolixâ satis symptomatum serie, quale PROGNOSTICON statuendum sit, circumspicere lubet.

1. SALUTIS ET MORTIS respectu. Si febrim acutam, ac mali moris conjunctam; si vehementiam affectus, ejusque diuturnitatem; (ad quartam enim diem jam perseverat) si delirium complicatum; convulsiones, aliaque pessima symptomata consideramus, periculosissimum ægri statum conjicimus: imò, si *Epiphanii Ferdinandi histor. 27.* testimonium firmæ veritatis est, conclamatum esse de patiente nostro asserendum foret, ut qui per DEUM testatur, singultum in febribus malignis, tanquam characterem summè exitialem sibi semper observatum: quin juxta alios delirium superveniens nullam evasionis spem relinquit.

Verùm cum miracula sæpè fiant in medicina, dumque æger spirat, non desperandum sit, ex pulsus quoque æqualitate spes aliqua adhuc affulgeat, animum non omnem despondebimus.

2. LONGITUDINIS ET BREVITATIS. Cùm affectus noster ex genere acutorum sit, de longitudine non est, quod metuamus, quamvis certum durationis terminum præfigere vix liceat; nullum interim dubium, fractâ jam & ad terminum deproperante febris violentiâ, ut causâ singultus primariâ, & istum recessurum.

3. MODI EVENTUS: Hunc ex *Hippocratis 4. acutor. 59.* mente *ad salutem* fore præsagimus materiæ morbificæ vel dissipatione, sive per vomitum, sive feces alvinas, sive sudores, sive urinas acres fiat, vel ad partes ignobiliores per abscessum detrusione: sic enim ablato mali fomite & ipsum auferri necessum est.

Acceleranda igitur CURATIO, quæ juxta svetam medendi methodum tribus absolvitur INDICATIONIBUS: CURATORIA, singultum ipsum, corpus maximè concutientem & symptomata cetera, non neglectâ febre, mitigante: PRÆSERVATORIA, causis removendis intentâ: VITALI, viribus tam præsentibus, quàm futuris prospiciente. Tri-

Triplici verò ex fonte remediorum apparatus depromitur.

E CHIRURGICO se sistit nobile aliàs ac generosum remedium VENÆ SECTIO, Hæc licet in principio febris ad fervorem sanguinis compescendum, non refragante temperamento corporisque habitu, cum successu adhibita fuerit; vix tamen singultui curando quicquam commodi ex ea nobis promittere possumus.

Par ratio CUCURBITULARUM SCARIFICATARUM est, aliorumque venæ sectioni vicariam opem præstantium.

CUCURBITAM verò SICCAM, *cum luculentâ flammâ* ventriculo, seu scrobiculo cordis appositam, ex monito *Ludov. Mercati, Fonsecæ, Zacut. Lusitani*, aliorumque commendamus, licet quidam cum *Aetio* dorso circa loci affecti regionem, alii nuchæ cum successu affigendam velint. Utrobique applicata in nostro ægro ad tempus quidem delenivit malum, è vestigio tamen hinc rediens.

Extremorum LIGATURÆ, nec non FRICTIONES revellendi gratiâ non incommodè institui possunt.

Ex *Claudini* etiam consilio non incommodè *fasciam ventri obducendam & circumligandam* suademus, ut ita ventriculus simul comprimatur, ne tanto cum impetu concuti possit. Sic enim singultus ad minimum mitior evadet, neque ita medium, supremum & infimum ventrem lassabit.

Sed quoniam chirurgia insufficientia ferè suggerit præsidia, ad fontem PHARMACEUTICUM nos convertimus, & ex eo εὐποριστότερα, scopoque, tum febri, tum singultui occurrendi, nobis præfixo accommodatiora seligimus.

Primum heic obtinent locum LENIENTIA, quæ materiam peccantem abstergunt & leniter educunt, ac simul biliosam fermenti febrilis ebullitionem præcipitant. Fortiora enim purgantia propter acrimoniam & tumultum majorem ac siccitatem, quam inducunt, malum potius augent. Utut verò commendentur aliàs inprimis *rhabarbarum, sena, passulæ, mechoacana* tum *nigra*, tum *alba*, cujus infusum in pertinacissimo 20. ♂ singultu præsentaneam tulisse opem ab *Epiphan. Ferdinando*

 memo-

memoratur. Nos tamen hîc cautos esse jubet ac lenissimis saltim contentos ægri nostri status, v. g.

℞. M℞ *aloet. D. D. Præs.* ℈j. *extr. theriac.* g. iv.
  ☍ *bezoard.* gtt. 1. *ess. castor.* parùm.
 M. F. l. a. pilulæ, consperg. *C. C. philos.*
  S. Lind-Pillen auff 2. mahl.

℞. *rad. scorzon.* ℥ß. *rhabarb. Alexandr.* ʒj.
  fol. sen. s. s. ʒij. *cinam. zedoar.* ã. ℈j.
  passul. minor. ℥j. *flor. cordial.* ã. p. ij. *crem.* ♀*ri* ʒiij.

M. D. in chartâ. S. Lind species, coquendæ c. s. q. aq. simpl. ad tertias, cujus brodium hinc calidè sumendum. Et hæc ipsa tutiùs propinari queunt, quòd laxior paulò alvus jam minus talis observetur.

Nec officio suo deerunt CLYSTERES: isti enim præter vim revulsoriam, quâ in febribus singultuosis opus est, blandos halitus vaporesque, materiam acrem, singultum foventem, demulcentes ac temperantes de se mittunt; v. g.

℞. *rad. scorzoner. lil. alb. contrayerv. alth.* ã. ʒij.
  herb. rutæ, centaur. min. marrub. ã. mj.
  flor. lil. conv. paralys. ã. p. ij. *chamæm. Rom.* mß.
  sem. carvi, anisi, fœnicul. ã. ʒj. *castor.* ℈j.
 Coq. in s. q. *decoct. hord. excort.* Colatur. ℞. ℔j. adde
  elect. bened. laxativ. ol. rutæ ã. ℥j.
  ⌽ ½*iat.* ʒi. *vitell. ov.* n. j. M. F. l. a. clyster.

℞. *decoct. carminat.* ℥x. *electuar. de bacc. laur.* ℥ß.
  mellis anthosat. ℥j. *ol. amygd. d. rutæ* ã. ℥ß. ⊖*lis gemmei* ℈ij.
  vitell. ovi n. j. M. F. enema.

VOMITORIA quamvis alioquin singultui, ab aliis causis v. g. ingluvie, venenis &c. orto, præsentaneam ferre opem soleant: cùm tamen indicatio sufficiens heîc desit, humoresq; magis qualitate, quàm copiâ peccent, nausea quoque & alia dispositionis ad vomitum signa deficiant, eorum usu supersedemus, cui intentioni cæteroquin *oxysaccharum emeticum Angeli Salæ*, quod malignitati simul resistit, ♀ *emeticus Mynsichti*, & alia ex chimicorum officinis depromta, satisfacere apta nata forent.

Ad SUDORIFERA potius iisdemque admixta alexi-

phar-

pharmaca seu bezoardica progredimur, eaque potissimum eligimus, quæ ad febrilem insultum compescendum, & ad sanguinem nimis rarefactum, & ad resolutionem tendentem, in ordinem redigendum, ejusque crasin restituendam reliquis dubiam palmam reddunt, in quibus proin maxima salutis spes, præter roborantia & symptomati urgenti debita posita erit.

℞. *Ræ Bezoard. Michael. D. D. Præsid.* ā. ʒj.
essent. castor. ℈ij. *zedoar.* ℈j. D. in vitro.
S. Hertz-und Stärck-Tinctur 30. Tropfen auf 1. mahl.

℞. *theriac. opt.* ʒj. ♁ *diaphoret.* ℈j. *sirup. de scordio* parùm.
S. vermischter Theriack.

℞. *C. C. s.* △, ♁*ii diaphoret.* ā. ℈j.
bezoard. ☉*ris, magist. eboris* ā. ℈ß. M. F. Pulvis.
S. Bezoardisch-Hertz-Pulver.

℞. *C. C. s.* △, *ebor. s.* △ ā. ℈iß.
corall. præp. ℈j. *perlar. præp. unicorn. ver.* ā. ℈ß.
M. F. Pulvis. S. ut supr.

℞. ♁ *diaphor.* ℈ß. *lap. bez. or.* g̃. v. *pulv. anod. confort.* g. iv.
ol. bezoard. gtt. ij. M. F. pulvis.

℞. ♁ *diaphor.* ℈j. *bezoard.* ♂*tial.* ℈ß.
magister. perlar. corallior. ā. g̃. v.
elæosacchar. citri ℈ß. M. F. pulvis.
S. Schwitz-Pulver auf 2. mahl.

℞. *conserv. scord.* ʒj. *bezoard.* ♂*tial.* g̃. vj.
laudan. opiat. g̃. ij. *sacchar.* parùm. M. F. bolus.

℞. *rob. ebul. confect. de hyacinth.* ā. ʒj.
theriac. ʒß. *C. C. s.* △ ℈j. M. S. Schwitz-Safft.

℞. ▽ *card. benedict. galeg.* ā. ℥ij. *de corde cervi* ℥j.
extr. scord. card. benedict. ā. ʒß. *bezoard. minor.* ℈j.
sir. scorzon. q. s. M. F. potio. S. Hertztränckleín.

℞. ▽ *cinam. cydoniat. bezoard.* ā. ℥j.
theriac. Androm. elect. diascord. Fracastor, a. ʒß.
essent. castor. ℈j. *sir. cort. citr.* ʒiij. M. F. Haustus.

Nec DIURETICA nullam spondent opem, utpote quæ materiam salinam fixiorem ad vias urinarias secum devehunt & eliminant e. g.

℞. ~ûs ⊕ri dulc. ℥j. ☿ri rectif. ℈ij.
essent. carmin. D. D. Præs. ʒß. *anod.* gtt. vj.
M. D. in vitro S. Zertheilende Mixtur.

℞. *lap.* ♋. *præparat.* ʒß.
⊖ *volat. ebor. fixat.* g̃. xv.
sem. lycopod. ℈ß.
♄*ris nat.* g̃. vj. M. in charta.
S. Treibe-Pûlverlein.

℞. *clyss.* ♄ ♆*at.* ʒij. *extr. galang. zedoar.* ã. ℈ß.
M. D. in vitr. S. Essentz ins Bier.

ALTERANTIA tonica & calorem febrilem mitigantia subinde interponi possunt.

℞. ▽ *scorzon. fl. sambuc. acac.* ã. ℥j.
Hercul. Saxon. frig. cinam. cydon. ã. ʒvj.
℞æ *corall. Michael.* ℈ij.
pulv. bezoard. Senn. epilept. Marchion. ã. ʒß.
lap. bezoard. Orient. g̃. vj.
sirup. corall. acetosit. citri ã. q. s. ad gratiam.
M. F. l. a. Potio. S. Stårcktråncklein auf etl. mahl.

℞. ▽ *borrag. bugloss.* ã. ℥ij. *cordial. H. S. frig.* ℥j.
bezoard. cinam. s. v. ã. ℥ß.
eboris s. △, *lap.* ♋ *præparat. corall. præparat.* ã. ʒß.
mistur. simpl. ℈ij. *confect. de hyacinth.* ʒiß.
sirup. cinam. cydoniat, parum. M. F. Potio, in fict.
S. Alterier-Tråncklein.

℞. *pulv. pannon. rubr. bezoard. D. D. Præs.* ã ℈ij.
specif. cephal. ℈j. *lap. bezoar. occident.* ℈ß. M. F. pulvis.
D. in scat. S. Stårckpulver.

℞. *conserv. rof.* ⊕*lat. fl. tunic.* ã. ℥ß.
spec. de gemm. frig. diarrh. abb. ã. ℈ij. *diatr. sandal.* ℈j.
conf. alkerm. incompl. ℈j. ℅ ♌ *menth.* g̃. iij. *sir. corall.*
q. s. M. F. l. a. Electuarium.
D. in pyxid. S. Hertz-und Magen-Latwerg.

℞. *gelatin. C. C. eboris, cum* ▽ *scorzoner. extract.* & ℞â *fl. bellid.*
vel *aquileg. tinct.* a. ℥j. S. Kûhlende Salred.

℞. *es-*

℞. *essent. carminat. Dn. D. Præsid.* ℥j.
castor. ʒß. ℞a *anod. Langelott.* ℈ß.
S. Stärck-Essentz 30. Tropffen pro dosi.

℞. *sem. 4. frig. maj. papav. alb.* a. ʒij. *amygdal. dulc. ambros.* ℥j.
F. cum 🜄 *betonic. menth.* a. q. s. *cinam. cydon.* ℥j. emulsio, adde *spec. diamargarit. frigid.* ʒß. *magister. corall.*
pulv. bezoard. alb. Rolfinc. a. ℈ß. edulcor. *sirup. papav. simpl.*
S. Kühl- und Stärck-Milch vor dem Gebrauch wohl umzurütteln.

Cavendum tamen, ne in ejusmodi refrigerantibus exhibendis simus liberaliores, ne tonus ventriculi magis iisdem labefactetur, præsertim jamdum justo humidior.

Utrique verò scopo optimè satisfacient ANODYNA, quæ ipsa unicam & potissimam spem præbent, votoque nos damnabunt, tum alexipharmacis juncta, intentione secundariâ, ut partim in dictis fecimus, partim in aliis quoque facere licet; tum primariâ, urgente magis mali vehementiâ. Sic præ aliis omnibus castoreum, & ex eo præparata commendanda veniunt, inprimis si cum opiatis maritentur. Horum enim virtutem in singultu tum alio, tum inprimis convulsivo, sperato cum eventu semper expertum se testatur *Nobil. Dn. D. Præses in Opiologiâ suâ verè curiosâ lib. II. sect. 2. cap. 4. p. 116.* Commendabimus hanc in rem sequentia.

℞. *essent. theriacal.* ℈ij. *castor.* ℈j. *anod.* ℈ß.
M. in vitro S. Magen-Essentz.

℞. *extract. theriac. castor. zedoar.* ā. g. iv.
laud. opiat. g. iij. F. c. *essent. castor.* pilulæ n. xij.
S. Pillen gegen das Schlucken auf 2. mahl.

℞. *electuar. diascord. Fracast.* ʒj. vel *Sylvii* ℈j.
trochisc. narcotic. Plater. ℈ß. 🝆 *menth.* gtt. j.
pulv. stomach. Mynsicht. q. s. ad consistentiam. M. F. bolus.

℞. ♁ *ris nat. Hung. pulv. anodyn. Michael.* a. ℈ß.
M. F. Pulvis S. Ruhe-Pülverlein.

℞. *pulv.* ♆ *tant. D. D. Præs. bezoard. cephal.* a. ℈ß.
laud. opiat. g. iß. 🝆 *caryophyll.* gtt. j. M. in ch. S.
Stärck-Pülverlein auf 2. oder 3. mahl.

PTAR-

PTARMICA ægro noſtro uſui fore, *Hippocratis aph. 13. ſect. VI.* effato confirmamur, modò ipſa jam viarum ſiccitas, præter delirium, ne ſtimulus ſentiatur, actuatioq; impediatur, non in cauſâ ſit.

℞. *flor. lil. conv. ſpec. diamajor. Mynſ.* ā. ℈j.
caſtor. ℈ß. ⚭ *roriſmar. lavendul.* ā. gtt. ij.
ambræ, moſchi ā. g. j. M. F. pulvis. D. in ſcat. S.
Nieſe-Pulver.

EXTERNA in hoc affectu non minimam merentur laudem. Sic *cataplaſma de fermento*, & *contra ſingultum Mynſichti* calidè ſtomacho intra duo linteamina applicatum pro ſingulari experimento habetur. Idem præſtat *Timæi* ex cineribus quernis, vino malvatico imbutis, vel ſequens *B. D. Michaelis:*

℞. *ferment. acerrimi* ℥iij. *pulv. menth.* ℥j.
zedoar. ℥ß. *ſem. cumin. carv. aniſ.* ā. ʒij.
✠*ti roſac.* q. ſ. F. Cataplaſma.

Addi etiam pro lubitu poteſt aliquid *theriacæ.*

Emplaſtra quoque v. g. *de galbano crocatum Mynſichti, de baccis laur. de cruſtâ panis &c.* heîc ſuo non defraudanda ſunt encomio; vel

℞. *empl. de bacc. laur. ſtomachal. uſit.* ā. ℥j.
malaxentur *c.* ⚭ *menth.* vel *ſtomach. Craton.* q. ſ. extend. ſuper alutam & obducatur ſindone rubrâ S. Pflaſter wieder den Schlucken.

℞. *empl. de cruſta panis* ℥ß. *de tacamah. maſtich.* a. ʒij.
theriac. Androm. ʒj. malaxt. c. ⚭ *aniſ. carv.* it. *ſcorpion. Matthiol.* F. l. a. ſcutum S. Magen-Schild.

Fotus ex ✠*to acerrimo* cum *caſtoreo, ſinapi* & *pipere* calidè beneficio ſpongiæ ventriculo applicatus, commendatus à *Roderico à Fonſeca tom. II. conſult. 27. p. 153.* & hîc in uſum trahi poterit.

Sacculus etiam parari poteſt talis.

℞. *flor. chamæm. calaminth. roriſmar.* ā. piij.
ſummit. menth. abſinth. pontic. marrub. ā. mj.
cort. citri, macis, galang. a. ʒij. *N. M.* n. j.
ſem. cumin. aniſ. a. ℥ß. *caſtor.* ℈j.

Con-

Concis. & contus. gr. m. insuantur sacculo interpassato, irrorentur
℥ *carminat. Mynsicht.* it. *menth.* *Sal*, gtt. v. vj. vel *spiritu zedoariæ* parùm.

Balsama & *linimenta* non minorem habent utilitatem, quare sequens antilœmicum & stomachale commendamus:

℞. ℥ *N. M. express.* ʒj.
angel. junip. citr. succin. aneth. anis. a. gtt. iij.
cinamom. caryophyll. ã. gtt. ij.
camph. gtt. j. *balsam. peruvian.* ℈j. M. F. Balsamum.
S. Kräfftiger Magen-Balsam.

℞. ℥ *chamom. menth. aneth. castor.* ã. ʒj.
Sal. menth. anis. mastich. absinth. a. gtt. vj.
Ceræ parùm. M. F. Linimentum. S. Magensälblein.

Applicari possunt dicta hæc circa scrobiculum cordis, vel illi dorsi regioni, quæ superno ventriculi orificio respondet, plantis item pedum & cordis climati ipsi. Omittimus heîc brevitatis studio sacculos ad pulsus, ad cor, *aceto bezoard.* ▽ *carf. aur. ros. fragrantiss.* imbuendos, quæ singula cum successum admitti poterunt.

Cum DIÆTETICO concludimus fonte, ab ægro studiosissimè observando.

Aer justam teneat temperiem, magis tamen ad caliditatem inclinantem. Frigidus enim malignitatem ad cor retrocedere cogit, mortemque sic crebro at infelici ægrorum experimento accelerat.

Cibi sint temperati facilisq; concoctionis, ut *juscula avenacea, ova sorbilia, brodium* & *carnes pullorum gallin. passulis, amygd. d. cortic. citri* ejusq; *succo* conditæ. Vitentur verò omnia *acria, salsa, aromatica*, ut & *fructg horarii*, facilè quippe putrescentes: condita item varia cerasorum, berberum, ribium, & similia, quibus ordinariè palato ægrotorum inservire solent, refectionis putatitiæ gratiâ, exulent vel parcè admodum gustentur.

Potus sit *cerevisia* probè defecata, ℞â *cordial. bellid.* vel *violar.* vel *C. C. usto* alterata. *Nodulus* etiam *ex stomachicis* nec ingratis, nec calidis nimis indi potest. Sedulò caveat, ne

 frigi-

frigidum nimis ingurgitet potum, sed paulò calefactum potius. *Vinum* ob febris malignæ præsentiam, præterquam in jusculis, vel caveatur penitus, vel parcè & ad medici demensum saltim bibatur.

QUIETEM & SOMNUM, (qui vel solus tædiosum hunc affectum sæpè compescit & mitigat,) æger ut capessat, quantum fieri potest, studeat, quo nomine & *frontalia, emplastra ad tempora* &c. superioribus addi poterunt.

ANIMI PATHEMATA vehementiora absint, imprimis *iræ* non indulgeat, nec curis nimium intentus sit.

EXCRETA & RETENTA ad naturæ leges, quantum possibile, conformentur.

TANTUM!

POst *myrrham* studio gravi politam
singultum socium febris malignæ
dum sistis, specimen legis secundum,
exemplumque paris novi laboris.
Hos, BECKERE, tuos calente voto
ausûs excipio: Supremus illos
eventu velit esse gloriosos,
ut digno decorentur hinc brabéo.

BECKERO,
Medicinæ Studioso maximè industrio, Amico & Auditori suo assiduo, animitùs sic gratulatur

Augustinus Henr. Faschius, D.
Anat. Chirurg. & Botan. P.P. Archiater Ducalis Saxon. p.t. Academiæ Rector.

Aufers

AUfers singultum, meliùs quò Fama loquatur
laudes, quas Jenæ largiter es meritus.

Præeximio Dn. BECKERO,
Medicinæ cultori maximè industrio, de conatibus
hisce egregiis animitùs gratulatur, studiisque
ejus optatos adprecatur progressus

Rudolphus VVilhelmus Krauß/
Phil. & Med. D. Prof. Publ.

QUæ nostro assiduis hausisti ductibus ore,
quàm noris, cathedrâ bella togata docent,
Hactenus hæc nobis, alio sub sole probato
nunc eadem; Phœbus præmia digna dabit.

*Præeximio Dn. Respondenti, Disput. hujus Autori
certo & doctissimo gratulab. scribeb.*

PRÆSES.

Nobilissimo & Literatissimo
DN. SIMONI ANDREÆ BECKERO,
ex Cathedrâ Medicâ publicè
iterum disputanti:

*SIngultus, febrium symptomata, discutis ore:
Doctâ eadem pelles, ominor, arte brevi.*

Faustæ gratulat. ergò scribeb.
Caspar Posner, P.P.

URget in hos ausus virtus doctrinaque, cujus
rursus sub celebri Præside ponis opes.
Quin & in hos ausus urget Te Patria nostra,
quæ studia & Musas æstimat æqua suas.

Ista

Ista suam de Te dum spem non cernit inanem
esse, Tuæ de se larga satisfaciet.

Pex-Eximio Domino BECKERO de conversationis Academicæ innocentia, improbo studio & egregiis profectibus, simulq; optimo ipsius Parenti de optimo Filio prolixa mente & incitata manu gratulatur

Valentinus Velthem/
Moralium Prof. Publ.

SONNET.

ES sah/ mein **Wehrtester**/ dich Föbus neulich streiten
bey seiner Musen-Zunfft/ die den Machaon ehrt/
da hat er alsobald die Gunst zu dir gekehrt/
und will zur hohen Burg der Ehren dich begleiten.
Doch weil des Streiters Ruhm sich weiter kan ausbreiten/
wenn sich die Tapferkeit durch fernern Kampf vermehrt
so strebt dein muntrer Geist/ den Föbus selbst gelehrt/
durch diesen neuen Kampf nach wohlverdienten Beuten.
Ein unverdroßner Fleiß erlangt den Ehren-Lohn:
drüm fahre hurtig fort Machaons wehrter Sohn!
Die edle Vater-Stadt wird höchlich sich erfreuen/
Wenn du dich/ **werther Freund** / wirst glücklich stellen ein /
und durch die theure Kunst sehr vielen nützlich seyn.
Der Himmel wolle stets dein Lob und Glück verneuen.

Also wolte seinem geehrten Hertzens-Freund zu diesen und mehrern Ehren mit diesen wenigen Zeilen glückwünschen

Joh. Carl Heinlein/ aus Nürnberg.
Medic. Ddus.

